

۳۲ - ضیافت و آدابش

و در کتاب اقدس است قوله تقدس و تعالی: قد رُقم علیکم الضیافه فی کلّ شهرٍ مرّةً واحدةً ولو بالماءِ إنّ الله ارادَ أَنْ یؤلّفَ بینَ قلوبِکم باسبابِ السمواتِ و الارضینِ ایّاکم أَنْ تُفَرّقَکم شؤوناتُ النفسِ و الهوی کونوا کالاصابعِ فی الیدِ و الارکانِ للبدنِ كذلكَ یعظّمُ قلمُ الوحی إنّ انتم من الموقنین

و در رساله سوال و جواب است:

سؤال: رقم علیکم الضیافه واجب است.

جواب: واجب نه

و از حضرت عبدالههء در خطابى است قوه المبین: در خصوص ضیافت در شهر بهائى سؤال نموده بودید مقصود ازین ضیافت الفت و محبت و تبتّل و تذکّر و ترویج مساعى خیریه است یعنی بذکر الهى مشغول شوند و تلاوت آیات و مناجات نمایند و با یکدیگر نهایت محبت و الفت مجرى دارند و اگر در میان دو نفس از احباء اغبرارى حاصل هر دو را دعوت نمایند و به اصلاح مابین کوشند و در امور خیریه و اعمال برّیه مذاکره نمایند تا نتایج ممدوحه حاصل گردد.

و خطاب به مستر ریمی در واشنگتن امریکا است قوله العزیز: ای ثابت بر پیمان در خصوص مهمانى به جناب منشادى مرقوم نموده بودى این مهمانى روزى از نوزده روز حضرت باب تأسیس بنمود و جمال مبارک امر و تشویق و تحریص فرمود لذا نهایت اهمیت را دارد البته کمال دقت در آن بنمائید و اهمیت بدهید تا آنکه مقرر و دائى گردد احبای الهى مجتمع شوند و در نهایت محبت و روح و ریحان الفت نمایند و به کمال آداب و وقار حرکت فرمایند و ترتیل آیات الهى کنند و مقاله‌هاى مفیده قرائت نمایند و نامه‌هاى عبدالههء بخوانند و یکدیگر را به محبت جمیع تشویق و تحریص نمایند و با کمال روح و ریحان مناجات کنند و قصائد و نعوت و محامد حى قیوم تلاوت نمایند و نطق‌هاى فصیح مجرى دارند و صاحب منزل باید به نفس خویش خدمت یاران نماید و همه را دلجوئى کند در کمال خضوع مهربانى فرماید اگر مجلس چنانکه باید و شاید بر وجه محرّراً انعقاد یابد آن عشاء عشاء ربانى است زیرا نتیجه همان نتیجه است و تأثیر همان تأثیر.

و قوله العزيز: مهمانی نوزده روزه در نهایت همت بین عموم باید مجری گردد و این مهمانی چون بین یاران است باید بیان دلائل قاطعه از برای بیانها گردد تا مبتدئین بیخبر با خبر گردند.

(دستورها و رسوم و آدابی که ضیافت نوزده روزه در ایام حضرت ولی امر الله بآن قرار گرفت در فصل سوم از باب هشتم مذکور است .)